

[Indenrigsministeren.]

et Eksempel paa denne Lovs Virkninger som Helhed overfor de lukkede Serier.

Jeg tror, at Obligationsejerne har handlet fornøftigt i ikke at lytte til de Udtalelser, der er fremsat fra det konservative Folkeparti ved Behandlingen af dette Lovforslag paa Rigsdagen. Havde de lyttet dertil, havde de maaske været nødt til at sælge deres Obligationer med Tab, idet man saa selvfølgelig var styrtet frem fra alle Sider og havde solgt. Det har man heldigvis ikke gjort, men jeg gør det ærede 4de Medlem for 2den Kreds opmærksom paa, at det ikke blot er saadan indtil denne Dag, at de paagældende Obligationsejere ikke har haft nødig at sælge med Tab, men at Tilliden til disse Obligationer tværtimod i den Tid, der er gaaet, har været saaledes, at de stadig er steget.

Jeg synes derfor, at dette Lovforslag er et Forslag, man i al Saglighed maatte kunne drøfte Rækkevidden af. Det, der har stødt mig noget, er den Maade, hvorpaa det konservative Folkeparti har skudt over Maalet i sin Argumentation overfor Lovforslaget; det har argumenteret akkurat, som om vi levede i en Tid, hvor der ikke kan være Tale om at foretage noget som helst udover det, der kan være Tale om at foretage i normale Tider. Tænk tilbage paa, hvorledes det konservative Folkeparti her i Rigsdagen for kun et Aar siden overfor Henstandslovgivningen talte om, at man blot handlede paa kort Sigt, blot dyngede Gæld paa Gæld; og naar man nu fremsætter et Lovforslag af en saadan Karakter, at jeg tror, man maa erkende, det i disse Tider er et overordentlig lempeligt Indgreb, men et Indgreb, der dog tager Sigte paa nogen Konsolidering ud i Fremtiden for de paagældende, som kan hjælpes igennem denne Lovgivning, ja, saa gaar man imod det, taler om det, som om det er et Forsøg paa Indgreb i velerhvervede Rettigheder i et saadant Omfang, at alle gode Kræfter maa vende sig derimod. Jeg har den Opfattelse, at det er en overordentlig kortsynet konservativ Politik; de Tider, vi i Øjeblikket befinder os i, stiller Krav til en Konservatisme af en helt anden Art.

Stein: Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om Ministeren kan give nogen saglig Begrundelse for at afvise det Forslag til Ændring af § 3, som vi har stillet. Det giver alle de Indrømmelser, som

er nødvendige for Tiden under en Krisepæriode, giver Adgang til at prolongere, hvis det er nødvendigt, men holder den Udvej aaben, at hvis Tiderne bliver bedre, glider vi tilbage til normale Forhold. Det er en faktisk Krisehjælp. Den Stilling, vi har indtaget, er ikke nogen Afvisning fra det konservative Folkeparti. Vi er gaaet ind paa Ministerens Linie, men vi stiller i Overensstemmelse med, hvad Sagligheden og Sagkundskaben har krævet, et Ændringsforslag, som der efter vor Opfattelse ikke kan gives nogen saglig Begrundelse for at afvise.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Nu vil jeg bede det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds om ikke at vende Forholdene paa Hovedet ved at sige, at det ærede Medlem og hans Parti har stillet Forslag, hvorved der faktisk vil kunne opnaas det samme som ved det foreliggende Lovforslag. Maa jeg ganske kort oplyse, hvordan Forholdet ligger. Den Fremgangsmaade, som det ærede Medlem og hans Parti har ønsket skulde fastslaaes i Loven, er der Adgang til at anvende efter Forslaget, som det nu foreligger. Grunden til, at jeg ikke vil gaa ind paa Ændringsforslaget, er, at derudover giver Lovforslaget Adgang til at gaa videre, hvis Ledelsen af en Kreditforening ønsker at gaa videre. Det er denne Adgang til at gaa videre, jeg ønsker opretholdt. Det er den saglige Begrundelse for, at jeg ikke har kunnet tiltræde det ærede Mindretals Ændringsforslag.

Stein: Maa jeg dertil sige, at den højtærede Minister jo meget vel ved, at Forslaget oprindeligt er fremkommet fra selve Kreditforeningernes staaende Udvalg, altsaa er Udtryk for Kreditforeningernes egne Ønsker.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Hertil vil jeg gerne sige, at jeg er ikke Ekspeditionsskretær for Kreditforeningerne. Jeg er den Minister, der paa de paagældende Omraader fremsætter de Lovforslag, som jeg anser for rigtige.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1 og 2

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget til § 3

forkastedes med 47 Stemmer mod 11.